

Spoštovani Bratec, spoštovana Bralka

naj Vas na začetku prav srčno pozdravim.

Inašli smo se v zelo težkem obdobju, ko nas pesti virus in vse misli usmerjamo le še v reševanje nastale situacije. Inašli pa smo se tudi v prelomnem času, saj po koncu te morije virusa, svet ne bo več isti. Od Nas pa je odvisno v katero smer se bomo podali. Podali kot Narod. Kot Slovenski Narod.

Če se ozremo na svet okoli sebe, na planet Zemlja, opazimo da gre nekaj hudo narobe. Naravne katastrofe se vrstijo iz dneva v dan, ne dogajajo pa se le v oddaljenih, eksotičnih krajih kot smo vajeni, ampak tudi pri nas in pa okoli naše predepe Dežele. Ker pa nam spomin rad ponagaja in kaj kmalu pozabimo na take težke trenutke, kar je seveda prav, ampak prav je tudi, da se iz teh situacij kaj naučimo, naj spomnim na nekaj katastrof. V zadnjih letih smo doživeli veliko; od suš, žledoloma, poplav, toče v velikosti breskev, lubadarja in verjetno bi se našlo še kaj. Vsekakor se mi zdi, da toliko katastrof ni normalno in niso posledica le globalnega segrevanja.

Katastrofe se dogajajo tudi zato ker je človek pozabil biti Človek, pisano z veliko začetnico. Pozabil je biti sočuten do soljudi, Narave, ki se daje za nas in nas samo nemočno opazuje, pozabil je celo biti srečen, biti vesel in razigran kot otrok. Pozabil je kako je, če se nasmeješ od srca.

Pa se uprašam kako je možno, da je kar pozabil? Vsekakor, ko otrok odraste, kmalu spozna krutost sveta in njegov smeh zamolkne. Ampak zakaj ne bi mi soustvarjali lepši svet, kjer bi se še vedno smejali, smejali iz srca?

Človek, ki je pozabil biti Človek, je začel uničevati Naravo, pobijati živali in jih kopičiti, namesto, da bi odvezel le toliko kot rabi za preživetje. Slovenija je bila v starih časih samooskrbna, danes ni več. Kmet danes zelo težko preživi, če ne proizvede na litre mleka, na tone pridelka in gara kot konj. Ob tem pa seveda uporablja na tone pesticidov, saj ga skoraj da ne sistem v to ne sili. Kako naj veliki kmet oddaja krompir v Lidl, če ga ima premalo in si bo dobavitelj raje izbral nekoga, ki mu lahko izdelek redno zagotovi? Pa se uprašam, kaj je to normalno? Zakaj se spodbuja samo velike kmete, male pa se potiska v kot toliko časa, da prenehajo s kmetovanjem? Zakaj raje jemo hrano, ki ji težko rečeš hrana, ki je samo še nek produkt konzervansov, pesticidov in recimo temu zelenjave? Pa se sploh zavedamo, da brez hrane ne moremo preživeti? Mogoče smo se vsaj v tem času, ko nam virus onemogoča razkošja kot smo ga vajeni, malo zamislili nad tem.

Naša Slovenija je res raznolika Država, na svetu ji ni podobne. Da lahko iz ene tako male države človek dobi les za svoje pohištvo, dobi ribe iz enega konca države, dobi mleko iz drugega konca države, dobi med, žita, vse kar mu srce poželi, to je res nekaj edinstvenega. Ampak kaj ko iz dneva v dan izgubljam to edinstvenost in še huje, kaj ko smo to že izgubili? Sprašujem se, zakaj izvažamo naše, dobre izdelke in uvažamo k nam bogsigavedikaj? Zaradi zaslужka seveda, ampak zakaj se ne moremo imeti toliko radi in sebi privoščiti najboljše. Denar nam na koncu nič ne koristi, če pa nimamo zdravja.

Naslednje naše bogastvo je voda. Kot pravijo nekateri bo naslednja vojna zaradi vode. Kaj ubogi Slovenec, ki vidi samo do svojega vrta in pa seveda sosedovega, če ima mogoče lepšega, ne opazi, da se vojna za vodo že dogaja? Kaj ne opazi, da je našo drago

pivovarno Union kupil nizozemski velikaš? Pa ne zato, ker bi bil Union boljši od Laškega, ampak zato, ker imamo pri nas izjemno dobro vodo, pa tudi sredi naše prestolnice. Oziroma, naj se zopet popravim, smo imeli dobro vodo. Naša voda ne potrebuje klora, kakor tudi ne potrebuje težkih kovin, ki se dodajajo vodi in so za človeški organizem vse prej kot blagodejni.

I tem se lahko navežem na naslednjo temo, in sicer verjetno ni v državi nikogar več, ki ne bi opazil, da skoraj da nimamo nič več svojega. Gorenje so pokupili Kitajci, letališče Nemci, Mercator Hrvati itd. Verjetno nas imajo Slovence tako radi in bi z nami radi sodelovali, celo velesila kot je Kitajska in naša velika zaveznica Nemčija. Sprašujem se, kaj imamo res tako slabo samopodobo, da mislimo da sami ne zmoremo voditi nekega podjetja? Kaj smo res tako slabi gospodarji, da nam vse propade? Ali pa so zadaj kakšni drugi interesi, mogoče celo podkupovanja? Kdo bi vedel.

Chemtrails, oziroma po slovensko bi bilo to kemične snovi, ki jih spuščajo letala med letenjem in se uporabljajo kot kemično orožje, se je označilo za teorijo zarote. Kaj pa vem.. Velikokrat opazujem nebo in opazim, da sledi za letali v zraku ostajajo še dalj časa in se nato po nebu pojavi kot nekakšna meglica. Iz otroštva se spomnim, da smo tekmovali, kdo bo prej videl sled letala, ampak ne spomnim pa se, da bi ta sled na nebu ostala toliko dolgo časa in da bi se iz ozkih črt razvila debela sled, ki se spremeni v meglico..

Isto aktualna tema pred izbruhom virusa je bila uvedba 5G omrežja. Prejšnja Vlada je nam Državljanom zagotovila, da se za nedoločen čas, dokler se ne preuči vseh možnih vplivov na zdravje, preloži podeljevanje frekvenc. Sprašujem se ali je to država upoštevala? I vsem spoštovanjem do ljudi, ki so študirali na Fakulteti za elektrotehniko in Fakulteti za fiziko, ampak žal to niso

kompetentni strokovnjaki, ki bi lahko sodili kako 5G vpliva na naše zdravje. Saj je že Prešeren dejal: »Čevlje sodi naj le Kopitar«. Vprašati bi morali zdravnike, biologe in druge znanstvenike, ki preučujejo človeško zdravje. Nič kaj ni razveseljivo dejstvo, da so iste frekvence, ki jih uporablja 5G omrežje, uporabljali v vojski za odganjanje množic. Množici so valovi povzročili glavobole, občutek pekoče kože. Se mar želimo tako počutiti? Če izvzamemo vpliv na zdravje pa tukaj obstaja druga bojazen. To je nadzor. Vsakdo, ki v službi dela z računalnikom, je zagotovo opazil kako se je nadzor nad nami povečal. Samo malo se ozrimo na Kitajsko. Tam imajo kamere na ulicah, ki prepoznavajo obraze ljudi in ljudi se na podlagi njihove »pridnosti« točkuye. Skoraj vsak Slovenec bo zamahnil z roko in dejal: »Pa saj to je tam, nekje daleč.« Pa je res? Tudi virus je bil tam daleč. Ne pozabimo, da je Kitajska že prodrla na naš trg. Svet se globalizira vse bolj in zagotovo nam take stvari sledijo. Zagotovo si nihče izmed nas ne želi, da bi bil točkovan. Vsi smo le ljudje, ki grešimo in delamo napake. Ko pa nam sledi čipiranje, pa se temu ne bo dalo izogniti. Saj čipiranje ljudi ni nekaj novega, to ni znanstvena fantastika. To se že dogaja, marsikje po svetu in že nekaj časa.

Tudi umetna inteligenca ni deleč od nas. Si res želimo, da bi prišli recimo k zdravniku in bi nas tam namesto človeka pričakal robot? Kaj Slovenec sploh pogleda kaj se dogaja po svetu? Ali sploh ve, da so v FDA dali državljanstvo robotu Sofiji? Pa saj to je daleč, tam nekje. Kaj ne vidimo, da Amerika že nekaj desetletij močno sega v našo kulturo, vsakodnevno življenje, celo običaje? Umetna inteligenca je povezana s 5G, saj da sistem umetne inteligence, kjer so vse naprave in stroji povezani, zmore delovati, potrebuje za to dobro omrežje.

Slovenci se zelo radi oziramo po tujih deželah in vzdihujemo, kako je tam vse boljše. Zakaj potem ne uvedemo nekaterih stvari, ki jih imajo v tujini in bi si jih vsi želeli? Zakaj ne zapišemo plačevanja z gotovino v ustavno pravico, kot so to naredili naši sosodje Avstrijci? Saj kdo mi lahko jamči, da v sistem ne bo prišel nek virus in zbrisal vseh mojih prihrankov? Kdo mi lahko jamči, da nek heker ne bo ukradel mojega denarja? To tudi ne bi bilo prijazno do starejših, ki že tako težko dohajajo današnji čas. Zakaj se ne zgledujemo po nekaterih skandinavskih državah, ki so uvedle 6-urni delovnik? Zakaj Slovenci raje delamo cele dneve in zanemarjamo svoje najbližje? Kdaj pa lahko spleh porabim ves denar, če pa nimam nič časa? Ali vemo to, da Avstrija ni članica NATA? »Kdo bo pa nam pomagal, če bo vojna«, bo rekel prestrašen Slovenec. Če se bomo izolirali od drugih držav in se ne vpletali po nepotrebnem, vojne pri nas ne bo. Zagotovo nobena slovenska mati, ne želi poslati svojega otroka v vojsko. Vojske se vsak človek, ki ni del nje, boji. Zakaj bi torej podpirali nekaj, česar se vsi bojimo?

Sprašujem se, kdaj bomo Slovenci nehali biti tak hlapčevski narod, ki samo dela to, kar mu drugi naročijo, v tem primeru je to Evropska unija, ki samo zahteva in zahteva? Kdaj se bomo zmogli upreti nekim zahtevam, ki jih ne podpiramo in rekli dovolj je? Saj si od nekdaj želimo, da bi nas drugi narodi opazili, s tem bi nas zagotovo. Namesto tega pa raje evropske smernice vzamemo dobesedno, kopiramo nemške zakone in naredimo raje več, kot pa od nas zahtevajo. Vse za to, da bi nam rekli, priden Slovenec, sedi 5. Mi nismo nemški narod, mi smo Slovenski, mi imamo svojo kulturo, svojo glavo, ne bodimo kot drugi. Naredimo nekaj, da nam bo lahko Cankar zaploskal in rekel: »No mogoče pa sem se malo zmotil in Slovenec le ni tak hlapec.«

Sprašujem se, zakaj se do mladih obnašamo tako mačehovsko, jim ne pustimo, da bi se izrazili in ne spoštujemo njihovega drugačnega mnenja. Oni v sebi nosijo ključ do marsikateri rešitve, ampak le če jim bomo mi to dopustili. Državi bi moralo biti v interesu, da poskrbi za mlade in da ne plačuje samo njihovega študija, nato pa se mladi za boljšim življenjem odpravijo v tujino. Seveda, če koga vleče v tujino ni s tem nič narobe, narobe je, če bi želel v Sloveniji ostati, pa mu država ne zagotovi pogojev.

Marsikateri tujec ti bo rekel, da je Slovenija prečudovita dežela s posebno energijo in prijaznimi ljudmi. Ljudmi, ki skozi svoj humor izražajo nezadovoljstvo, skozi negodovanje svoje prikrito občudovanje in ljudmi, ki ti bodo s cmokom v grlu in pogledom v tla tiho priznali, da ljubijo svojo Domovino in slovenski kruh.

Slovenija je vredna veliko več, kot pa da jo tako poceni prodajamo tujcem, ki tako kot vsak narod, ščitijo le svoje interese. Pa mi ščitimo svoje? Ščitimo državo za katero so se borili naši predniki, ali pa celo Vi, ki to berete? Ščitimo našo kulturo, jezik? Ne rabimo biti druga Švica, bodimo raje Slovenija, ki že v imenu skriva besedo ljubezen.

Veliko ljudi, bi se rado izrazilo, pa si ne upajo. Bojijo se za svojo družino, službo in za sebe. Pa je to normalno? Ali ni naša Dežela od vseh ljudi, ki tukaj živimo? Toliko moja kot tvoja. Vsi plačujemo davke in vsi se imamo pravico izraziti v kakšni deželi bi radi živeli.

Zato Vas pozivam, da za trenutek pozabimo na razprtije, politično usmerjenost in si dovolimo biti Človek. Človek, ki čuti in bi le rad srečno živel in se znal še nasmejati iz srca.

V upanju na lepšo prihodnost vas lepo pozdravljam, M.T.!

